

"Artık sıra bana gelmeli."

NİLÜFER ALCAN

Bolu-Göynük'te 1964 yılında doğan Nilüfer Sunni-Türk milliyetindedir. Devrimci bir ailenin çocuğu olarak büyür. Genç yaşında ailesinden birini yaşadığı istence ve tutsaklıklara tanık olur. Bördüğü, tanık olduğu herşey den etkilenerek devrimci değerlerin nelemi ifade ettiğini, bu değerler için gerektiğinde her türlü bedelin karılanabileceğine inanır.

Derin bir halk sevgisi taşıyor. İlişkilerinde olgun, yapıcı ve sıcak yaklaşımı ile herkesin gönlünde taht kurar.

Çunta sonrası örgütlü mücadele yer almaya başlar. Tutsakları sahiplenir, aile örgütlenmesi için yer alır.

1986 yılında Metas grevini destekleyerek ilk eylemine adını atar. O günden sonra işçiler, emektaşların hak ve özgürlüklerini savunmak için yanıp tutuşur. Sadece destek verdiği eylemler onunda değil yaşamının her anında bunu çevresine yansıtır.

Bu süreçte kurulan Özgür-Der'in kurucu ve yöneticilerinden birisidir artık. Özgür-Der'in faaliyetlerinde bitip tükenmek bilmeyen enerjisiyle çalışmalar yürütür.

1991 yılında düzenlenen partilerine karşı "vermezseniz alacağız" kampanyasının koordinatörlerinden birisi olarak mücadeleyi örgütler. Bu kampanyanın geniş kesimlere ulaşmasında onun büyük enerjisi vardır.

"İlk defa mücadele dergisinde görmüştüm. Sessizce masasında oturup işleriyle ilgili hareketliliğini gözlemledim sadece... Her gittiğinde masanın başında görmek mümkündür onu. Tahtı işi hakkıyla yapmaya çalışırdı... Kimseyi kıramaz, ters birşey söylemek istemeydi..."

1992 yılında yaşanan 16-17 Nisan operasyonunda kuşatma altındaki Sabonun telefon ettiği yerde, ahizeyi kulagina yorastırarak

direnışı an an yaşayanlardan birisi de Nilüfer'dir.

Ve o andan sonra "onların mücadele ettikleri değerler için alınabilecekleri" kararına vararak daha çok şeyler yapma zorunluluğunu hissediyor. Taptıkları ile yetinmez...le bundan sonra mücadelesini illeğeale aetileret yürütmeye başlar.

Her anında Sabo'ların direniş destanı slogan sesleri, alınca giderten ki rahatlıkları ve dalgalandırıkları bayrakları vardır.

"Yoldaşlarımız size cezalandırıcak" güveniyle dolup taşar...

İa düşmanın örgütleniş ortamından hanaerlemeye çalıştığı gençler de daha da bileyeniç. İlişkileri kopmasına rağmen asla korumsorluğa siktintiya düşmez...İlişki kurmak için tüm olanaklarını seferber ederek ilişki kurar. Görevler beklir.

35 yılında tutulsa düşer. Aynı coşku ve kararlılıkla sübeden çıkar. Artık yeni mücadele mevzisi Bayrampaşa hapishanesidir.

"Sıcak mı sıcak, herkeste rahat diyalog kuran bir yoldaşımızdı. Dışarıdayken uzun süre aile öğretmenmesinde çalıştığından bir çok aileyi tanıır, hassaslıklarını bildirdi. Ziyaret kabinelerinde ilişki kurmakta siktinti yaşadığı tek bir aile yoktur. Ailelerin bir eylene gitmede tereddütü m̄ var, Nilüfer kabine girince daha söze başlamadan kendine has gülüşü ve batışlarıyla ne demek istediğini anlatır, aileler "tanım tanım gidiyoruz" diyeret kalırdadı..."

Hapishane onun için de okul görevi görür. Aile öğretmenmesine vaktit olduğundan ve ailelerin yaşantılarını, siktintilerini, ruh hallerini bildiğinden nasıl yoldaşılması gerektiğini bizzat pratiğiyle öğretir

Sadece ailelerin içinde değil. Bir bütün olarak yaşamın her anında yaptığı işin hakkını vermeye ve bunun için ilişki yönettiği herkeste göale başlar kurmasıyla ane çıkar. İlia kımseyi kurmaz. Kırmamak için yulış birşey olduğunda dahi her yönüyle düşüncüyle yaklaşır.

"Kuşuşumuzda Nilüfer'in çok ayrı bir yeri vardı. herkeste öyle bir ona kımisi daha ağır basabiliyor, daha farklı etkiler yaratabiliyordu.

Herseyden önce şefkatliydi. Ailesine yardım severdi ki... O an elinde bitirmesi gereken bir iş varsa btle yardım istendiğinde hayır yapmam dedisine - ben hiç rastlamadım."

Evet şefkatlidir Nilüfer. Sever soyar - emet harcar elinden gelmeyen iş olsa da yardım etmek için ağır ağır, azimle çalışarak o işi bitirmeyi başarır.

Aynı zamanda Halk oyunlarının eğitmeni, öğretmenidir.. Her anno-kültürüne etkinliğinde, yeni yeni oyunlar üretmede yaratıcılığını sergiler.

Halk oyunu etibinin çirkininden sahnenin tasarrımını, bunların hazırlanmasında birzot yer alır.

Böylesi olarda herseyin iyi olması için o bitinen kimsiyi incitmemek istemeyen Nilüfer gider yerine daha farklı işleri sıkı tutan Nilüfer gelir.

"Program hazırlığı için gidiyordu... Halk oyunları da yetişecek mi yetişmeyecek mi bunun telaşı vardı. Akademiçiler çıkıyordu... Nilüfer rahattı ona çalışma onunda bize nefes aldırır. Sık sık yaptırır, yanlıları sabırla anlatır, gösterirdi. Bazen de sert alır uyarırdı. Normalde çok tercih etmediği bir şeydir. Ama düşününce öyle yaklaşmayıp teter teter anlatmaya çalışırdı böylesine sonu almazdı. Nilüfer birseye kırımış gibi olduğunda hemen kendimizi toparlardık. Çünkü yanlış yapıldığına herkes hem fikirdir. Çalışma onunda otarırdık Nilüfer... Çalışma sonrası yine aynı şekilde devan ederdi. Ve bir çok kısa sürede onca oyunu başarıyla sunmaktandırdık. Onunı payı bütçetir."

Halk oyunlarını estiden bilir Nilüfer, aynı zamanda Halk oyunları öğretmenliğide yapar... Hapishanede daha çok savas oyunları seailse de Nilüfer Trakya ve Marmara bölgesinin oyunlarını da serdirir, onlardan da derleme yapar.

Sadece bunlar yoktur hapishane yaşamında.

"Hem yazar. Çetirdi, hen de kültür- sanat faaliyetlerini yöne-

tenler içinde yer alırdı. Bir yandan yeni yoldaşlarımızın eğitimi için hazırlanan büroşörleri yazarken, diğer yandan yeni grubunda araştırma yapardı. İşini severek yapardı. Herşeye olumlu yanıyla bakardı. Nasıl ki karşısındaki insana sevecen, sıcak yaklaşıyor yazdığı yazıya, aldığı görevde de aynı şekilde yaklaşıyordu... Onun düşüncesinde bu vardı. Önce olumlu yanıyla bakmayı, kendine güvenmeyi biliyordu."

Güven en büyük silahtır. Kendine güvenen bir insanın istediğinde başaramayacağı hiç birşey yoktur... Nilüfer'in yaşamını da, öncedeki epelleri aşmasındaki güçte burada saclı.

35 ötem aruanda gençlik olur Nilüfer, yılların birleşmişliği ile 2000 yılı ötem aruanda daha ısrarcı olur... 86 yılında öncelikle olanları anlayışla karşılar. Ama bu sefer mutlaka yer alacaktır... Her aruanda bunu yaşar. Sohpetlerde, gençliklerin aruanda yaptığı tahminlerde kendini listenin başına koyar... Kimilerinin rahatsızlığı nedeniyle, kimiteninde sınırlı sayıda kişinin yola çıkacak olmasından dolayı dışında kaldığı ötem arucu etibinde Nilüfer görevlerinden dolayı katılmaz. Bu durum netleştiğinde duyulanır, sessizleşir Nilüfer de.

Ahna kızıl bantı tarmayı çok istemişti. "Artık sıra bana gelmeli, yıllardır mücadelenin içindeyim, birlekte mücadele için de tanıdığım, sevdiğim bir aot yoldaşımı kaybettim. Artık onların yerine gitmeliyim" diyordu...

Tirekten söylüyordu bunu. Ağzından çıkan sözler bir yana yüz ifadesi herşeyi yalın şekilde anlatıyordu...

"Bant taramamak aot özümüştü onu. Ama o gece baranlardan önce defalarca fıldattı kendini öne... Her zaman ki sadeliği, güten yüzü ve maneyla karşıladı ötemü... O gece aot fazla yarı yarıya gelemedim.. Son bir defa sesini duymanı ne de aot istemiştin."

Tipti Sabo'nun sesine olan özlem gibi Nilüferi de Sabo'nun

sesini o ahizeden dinlerken akıtmıştı yüreğine.

Aa o ses, sesler dilden dile, kulaktan kulğa yayılmaya devam ediyor.

"Ölenlerin listesinde onunda ismi yazılmıştı" Nilüfer ALCAN" bu kadar kolay telaffüz ediliyordu. Ama benim yüreğimin bu perçemi kaldırması o kadar kolay olmadı. Çünkü suz gecelerimizde birbirimize itram ettiğimiz bir tek sigara o mapus damında, o yollukta nasıl da değerliydi. Hende zuladan... Böyle zulalarımız olurdu genç gelmişinde yine birliktelikte patlatırdık bulayı. O sigarayı yine birliktelikte taerdik. Biz bunu paylaşmıştık."

Ve daha paylaşılan onlarca şey vardı. Çünkü Nilüfer'in uğruna ölebileceği değerleri vardı. Onları paylaşmış, yüreğine işlemişti. Malkı için, vatanı için, devrim ve sosyalizm için ölebiliirdi.